

4. Sonntag der Osterzeit

Apostelgeschichte 13,14.43b-52

In jenen Tagen wanderten Paulus und Barnabas von Perge weiter und kamen nach Antiochia in Pisidien. Dort gingen sie am Sabbat in die Synagoge und setzten sich. Es schlossen sich viele Juden und fromme Proselyten Paulus und Barnabas an. Diese redeten ihnen zu und ermahnten sie, der Gnade Gottes treu zu bleiben. Am folgenden Sabbat versammelte sich fast die ganze Stadt, um das Wort des Herrn zu hören. Als die Juden die Scharen sahen, wurden sie eifersüchtig, widersprachen den Worten des Paulus und stießen Lästerungen aus. Paulus und Barnabas aber erklärten freimütig: Euch musste das Wort Gottes zuerst verkündet werden. Da ihr es aber zurückstoßt und euch selbst des ewigen Lebens für unwürdig erachtet, siehe, so wenden wir uns jetzt an die Heiden. Denn so hat uns der Herr aufgetragen: Ich habe dich zum Licht für die Völker gemacht, bis an das Ende der Erde sollst du das Heil sein. Als die Heiden das hörten, freuten sie sich und priesen das Wort des Herrn; und alle wurden gläubig, die für das ewige Leben bestimmt waren. Das Wort des Herrn aber verbreitete sich in der ganzen Gegend. Die Juden jedoch hetzten die vornehmen gottesfürchtigen Frauen und die Ersten der Stadt auf, veranlassten eine Verfolgung gegen Paulus und Barnabas und vertrieben sie aus ihrem Gebiet. Diese aber schüttelten gegen sie den Staub von ihren Füßen und zogen nach Ikonion. Und die Jünger wurden mit Freude und Heiligem Geist erfüllt.

Діянь 13, 14. 43-52

Тими днями Павло і Варнава, пройшовши шлях від Пергії, прибули до Антіохії Пісидійської і, ввійшовши до синагоги в суботний день, сіли. І багато з юдеїв і богобоязних прозелітів пішли за Павлом і Варнавою. Ті, говорячи до них, переконували їх перебувати в Божій благодаті. А наступної суботи майже все місто зібралося, щоби послухати Господнє Слово. Коли юдеї побачили натовп, то сповнилися заздрістю і з хулою заперечували тому, що говорив Павло. Тоді Павло і Варнава сказали з відвагою: «Треба було в першу чергу вам проповідувати Боже Слово; оскільки ж ви відкинули Його і самі собі суд видаєте, що ви недостойні вічного життя, то ось ми звертаємося до язичників. Бо так заповідав нам Господь: «Поставив Я Тебе як світло язичникам, щоб Ти був для спасіння аж до краю землі!»» Чуючи це, язичники раділи і прославляли Господнє Слово; і повірили ті, хто був призначений для вічного життя. І Слово Господнє ширилося по всій країні. А юдеї підбурили побожних і богобоязних жінок та визначних громадян, і почали переслідувати Павла й Варнаву, і вигнали їх зі своєї території. Вони ж, обтрусивши на них пил з ніг, прийшли до Іконії. А учні сповнювалися радістю і Духом Святим.

Одкр 7, 9. 14б-17

Я, Йоан, поглянув – і ось величезний натовп, якого злічити ніхто не міг, з кожного народу, покоління, народності і мови. Вони стояли, зодягнені в білий одяг, перед престолом і перед Агнцем, і пальмові віття було в їхніх руках. І сказав мені один із старців: «Це ті, котрі прийшли з великого утиску й випрали свій одяг, і вибили його в крові Агнца. Тому вони перебувають перед Божим престолом і служать Йому вдень і вночі в Його храмі. А Той, хто сидить на престолі, поставив свій намет над ними. Вони не будуть ні голодувати, ні спраглими, й не буде палити їх сонце, ні жодна спека, тому що Агнець, який посеред престолу, буде пасти їх і водитиме до джерел вод життя, і Бог зітре всяку сльозу з їхніх очей!»

Йн 10, 27-30

Того часу Ісус сказав: «Мої вівці слухаються Мого голосу, і Я знаю їх, і вони йдуть слідом за Мною; і Я даю їм вічне життя, і вони не загинуть повік, і ніхто не викраде їх з Моєї руки. Мій Отець, який дав їх Мені, є більший від усіх, і ніхто не може викрадати з руки Отця. Я і Отець – одне!»

Offenbarung 7,9.14b-17

Ich, Johannes, sah: eine große Schar aus allen Nationen und Stämmen, Völkern und Sprachen; niemand konnte sie zählen. Sie standen vor dem Thron und vor dem Lamm, gekleidet in weiße Gewänder, und trugen Palmzweige in den Händen. Und einer der Ältesten sagte zu mir: Dies sind jene, die aus der großen Bedrängnis kommen; sie haben ihre Gewänder gewaschen und im Blut des Lammes weiß gemacht. Sie stehen vor dem Thron Gottes und dienen ihm bei Tag und Nacht in seinem Tempel; und der, der auf dem Thron sitzt, wird sein Zelt über ihnen aufschlagen. Sie werden keinen Hunger und keinen Durst mehr leiden und weder Sonnenglut noch irgendeine sengende Hitze wird auf ihnen lasten. Denn das Lamm in der Mitte vor dem Thron wird sie weiden und zu den Quellen führen, aus denen das Wasser des Lebens strömt, und Gott wird alle Tränen von ihren Augen abwischen.

Johannes 10,27-30

In jener Zeit sprach Jesus: Meine Schafe hören auf meine Stimme; ich kenne sie und sie folgen mir. Ich gebe ihnen ewiges Leben. Sie werden niemals zugrunde gehen und niemand wird sie meiner Hand entreißen. Mein Vater, der sie mir gab, ist größer als alle und niemand kann sie der Hand meines Vaters entreißen. Ich und der Vater sind eins.